

Dosarul nr. 2rac-31/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. C. Guzun)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. E. Clim, S. Iorgov, O. Cojocaru)

DECIZIE

26 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vladaltex-Grup”, reprezentată de avocatul Serghei Mocanu

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Viniris” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vladaltex-Grup”, Liudmilei Cuznețova, Alexei Poslavschi și Liudmilei Poslavschi cu privire la anularea actelor juridice

împotriva deciziei din 2 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vladaltex-Grup”, admis apelul declarat de Agenția Servicii Publice, casată parțial hotărârea din 20 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și emisă în această parte o nouă hotărâre

constată:

La 25 februarie 2015, SA „Viniris” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Vladaltex-Grup”, intervenienți accesorii ÎS „Cadastru” și SRL „Viniris-Lux” cu privire la anularea actelor juridice.

În motivarea acțiunii a invocat că în cadrul examinării procesului de lichidare a SRL „Viniris-Lux” în urma cererii de validare a creanțelor depuse de către lichidatorul SA „Viniris”, Judecătoria Comercială de Circumscripție în baza încheierii nr. 2e-23/2014 din 9 decembrie 2014 a validat creanțele SA „Viniris” față de SRL „Viniris-Lux” în mărime de 6 665 068,99 de lei.

Astfel, în calitatea sa de creditor, lichidatorul SA „Viniris” a primit acces la dosarul de lichidare a SRL „Viniris-Lux” și a aflat informația cu privire la masa debitoare a SRL „Viniris-Lux”.

A comunicat că prin încheierea nr. 2e-951/2011 din 14 decembrie 2011 a Curții de Apel Economice, în calitate de lichidator la SRL „Viniris-Lux” în proces de lichidare a fost desemnată Zinaida Druguș.

Conform cerințelor legale lichidatorul a efectuat inventarierea patrimoniului societății în proces de lichidare și a stabilit că bunurile imobile ce aparțineau SRL „Viniris-Lux” au fost înregistrate în baza unui act de primire-predare după SRL „Vladaltex-Grup”.

Drept urmare, lichidatorul Zinaida Druguș a înaintat demers la organul cadastral cu solicitarea eliberării actului din 24 aprilie 2009, în baza cărui a fost înregistrat dreptul de proprietate a imobilelor cu nr. cadastral XXXXX - clădirea de producere cu suprafața de 1167,4 m², nr. cadastral XXXXX - depozit cu suprafața de 238,4 m², nr. cadastral XXXXX - construcție cu suprafața de 63,0 m², nr. cadastral XXXXX - construcție cu suprafața de 332,9 m², nr. cadastral XXXXX - clădirea de producere cu suprafața de 797,9 m².

A remarcat că, studiind dosarul de lichidare al SRL „Viniris-Lux”, a constatat că la pagina 205 vol. I, este anexat actul de transmitere-primire a imobilelor de la SRL „Viniris-Lux” la SRL „Vladaltex-Grup”, iar la rubrica „aprobat” urma să fie semnătura judecătorului Ion Ralea, însă această semnătură nu seamănă cu semnătura judecătorului menționat.

Astfel, lichidatorul Zinaida Druguș a înaintat demers la organul cadastral cu cerința eliberării documentului care a servit temei de înregistrare a imobilelor după noul proprietar.

La 5 aprilie 2013, lichidatorul Zinaida Druguș a primit o copie a actului menționat, chiar și cu numărul paginii 205 din dosar, care nu era semnat de judecător.

A considerat că în astfel de circumstanțe ambele acte sunt nule, în conținutul acestora fiind menționat că transmiterea-predarea a avut loc cu acordul nemijlocit al instanței de judecată.

Așadar, atât actul din dosarul de lichidare, cât și cel primit de la organul cadastral sunt false, eronate și lovite de nulitate în temeiul prevederilor art. 220 Cod civil.

Luând în considerație că Zinaida Druguș a fost desemnată în calitate de lichidator la SRL „Viniris-Lux” din 14 decembrie 2011, perioada când se reorganiza Curtea de Apel Economică, acces la materialele dosarului a avut numai la mijlocul anului 2012.

Primind de la organul cadastral documentul confirmativ care a servit temei de înregistrare a dreptului de proprietate în privința imobilelor menționate după SRL „Vladaltex-Grup” la 10 aprilie 2013, a considerat că acțiunea este depusă în termenul legal de prescripție.

A relatat că, deoarece în ultima perioadă au fost emise mai multe decizii de Curtea Supremă de Justiție, situația de fapt s-a schimbat și în baza acestora lichidatorul Zinaida Druguș a înaintat un demers la OCT cu solicitarea executării deciziei din 21 iulie 2013 a Curții Supreme de Justiție, organul cadastral la rândul său făcând doar mențiunea în Registrul bunurilor imobile că prin decizia Curții

Supreme de Justiție a fost casată hotărârea de lichidare în privința SRL „Viniris-Lux”, invocând că nu a avut temei juridic de a efectua radierea dreptului de proprietate.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 220, 227, 231 Cod civil, art. 8, 79, 80, 167, 173 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, constatarea nulității actului de transmitere-predare din 24 aprilie 2009, semnat de lichidatorul SRL „Viniris-Lux”, Nicolai Fortuna, administratorul SRL „Vladaltex-Grup”, Vladimir Poslavschi și persoana fizică Vladimir Poslavschi, anularea actului de transmitere-predare din 24 aprilie 2009, repunerea părților în poziția inițială, cu obligarea ÎS „Cadastru” să radieze dreptul de proprietate al SRL „Vladaltex-Grup” în privința următoarelor bunuri imobile: nr. cadastral XXXXX - clădirea de producere cu suprafața de 1167,4 m², nr. cadastral XXXXX - depozit cu suprafața de 238,4 m², nr. cadastral XXXXX - construcție cu suprafața de 63,0 m², nr. cadastral XXXXX - construcție cu suprafața de 332,9 m², nr. cadastral XXXXX - clădirea de producere cu suprafața de 797,9 m², cu înregistrarea lor după SRL „Viniris-Lux”.

Prin hotărârea din 22 octombrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, a fost respinsă acțiunea ca nefondată.

Prin decizia din 8 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SRL „Viniris-Lux”, în proces de lichidare și SA „Viniris”, în proces de lichidare, casată hotărârea din 22 octombrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost anulat actul f/n din 24 aprilie 2009 în privința transmiterii dreptului de proprietate asupra imobilelor: nr. cadastral XXXXX - clădirea de producere cu suprafața de 1167,4 m², nr. cadastral XXXXX - depozit cu suprafața de 238,4 m², nr. cadastral XXXXX - construcție cu suprafața de 63,0 m², nr. cadastral XXXXX - construcție cu suprafața de 332,9 m², nr. cadastral XXXXX - clădirea de producere cu suprafața de 797,9 m² de la SRL „Viniris-Lux” la SRL „Vladaltex-Grup”, cu repunerea părților în poziția inițială.

A fost obligată ÎS „Cadastru” să radieze dreptul de proprietate de la SRL „Vladaltex-Grup” în privința imobilelor cu nr. cadastral XXXXX - clădirea de producere cu suprafața de 1167,4 m², nr. cadastral XXXXX - depozit cu suprafața de 238,4 m², nr. cadastral XXXXX - construcție cu suprafața de 63,0 m², nr. cadastral XXXXX - construcție cu suprafața de 332,9 m², nr. cadastral XXXXX - clădirea de producere cu suprafața de 797,9 m², cu înregistrarea lor după SRL „Viniris-Lux”.

Prin decizia din 28 decembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de SRL „Vladaltex-Grup”, casată decizia din 8 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea pricinii civile spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 6 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, au fost admise apelurile declarate de SRL „Viniris-Lux” și SA „Viniris”, casată hotărârea din 22 octombrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău și remisă cauza la rejudecare, într-un alt complet de judecată.

Prin încheierea din 23 ianuarie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost înlocuit intervenientul accesoriu ÎS „Cadastru” cu succesorul său în drepturi IP „Agenția Servicii Publice”.

Prin încheierea din 26 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, au fost atrași în proces în calitate de copârâți Liudmila Cuznețova, Alexei Poslavschi și Liudmila Poslavschi.

Prin hotărârea din 20 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost admisă acțiunea.

A fost constatată nulitatea actului de transmitere-predare a patrimoniului din 24 aprilie 2009 semnat de lichidatorul SRL „Viniris-Lux”, Nicolai Furtuna, administratorul SRL „Vladaltex-Grup”, Vladimir Poslavschi și persoana fizică Vladimir Poslavschi, cu repunerea părților în situația anterioară.

A fost obligată Agenția Servicii Publice să radieze din Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate al SRL „Vladaltex-Grup” asupra bunurilor imobile cu nr. cadastral XXXXX - clădirea de producere cu suprafața de 1167,4 m², nr. cadastral XXXXX - depozit cu suprafața de 238,4 m², nr. cadastral XXXXX - construcție cu suprafața de 63,0 m², nr. cadastral XXXXX - construcție cu suprafața de 332,9 m², nr. cadastral XXXXX - clădirea de producere cu suprafața de 797,9 m², cu înregistrarea acestora după SRL „Viniris-Lux”.

Prin decizia din 2 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Vladaltex-Grup”, admis apelul declarat de Agenția Servicii Publice, casată parțial hotărârea din 20 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, în partea obligării Agenției Servicii Publice să radieze din Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate al SRL „Vladaltex-Grup” asupra bunurilor imobile și emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă cerința SA „Viniris” privind obligarea Agenției Servicii Publice să radieze din Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate al SRL „Vladaltex-Grup” asupra bunurilor imobile cu nr. cadastral XXXXX - clădirea de producere cu suprafața de 1167,4 m², nr. cadastral XXXXX - depozit cu suprafața de 238,4 m², nr. cadastral XXXXX - construcție cu suprafața de 63,0 m², nr. cadastral XXXXX - construcție cu suprafața de 332,9 m², nr. cadastral XXXXX - clădirea de producere cu suprafața de 797,9 m², cu înregistrarea acestora după SRL „Viniris-Lux”.

În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La 10 decembrie 2019, SRL „Vladaltex-Grup”, reprezentată de avocatul Serghei Mocanu a declarat recurs împotriva deciziei din 2 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca tardivă și lipsită de temei sau a înceta procesul în temeiul art. 265 lit. a) sau b) CPC.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești recurate, considerându-le neîntemeiate și pasibile de a fi casate, deoarece instanțele de judecată ierarhic inferioare la judecarea cauzei au interpretat și aplicat greșit normele de drept procedural și material și nu s-au expus motivat la toate circumstanțele de fapt și de drept expuse în cererea de apel.

Admiterea cerințelor din cererea de chemare în judecată este total nemotivată prin careva norme materiale, ca urmare, nici nu poate fi supusă criticii o motivare a primei instanțe care lipsește în hotărârea integrală, astfel, prima instanță a emis o hotărâre nemotivată și contradictorie, care contravine prevederilor art. 239-241 CPC.

A comunicat că la 3 noiembrie 2014, SRL „Viniris-Lux”, în proces de lichidare s-a adresat la Judecătoria Comercială de Circumscripție cu o cerere împotriva SRL „Vladaltex-Grup”, solicitând anularea actului de transmitere-predare din 24 aprilie 2009 semnat de lichidatorul SRL „Viniris-Lux”, Nicolai Fortuna, administratorul SRL „Vladaltex-Grup”, Vladimir Poslavschi și persoana fizică Vladimir Poslavschi, radierea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile cu nr. cadastral XXXXX - clădirea de producere cu suprafața de 1167,4 m², nr. cadastral XXXXX - depozit cu suprafața de 238,4 m², nr. cadastral XXXXX - construcție cu suprafața de 63,0 m², nr. cadastral XXXXX - construcție cu suprafața de 332,9 m², nr. cadastral XXXXX - clădirea de producere cu suprafața de 797,9 m², cu înregistrarea lor după SRL „Viniris-Lux”, în proces de lichidare, obligarea OCT Chișinău să înregistreze dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile menționate după proprietarul legal SRL „Viniris-Lux”, în proces de lichidare.

Așadar, prin încheierea din 22 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediu Ciocana (irevocabilă), procesul în cauza civilă la cererea de chemare în judecată menționată a fost încetat în temeiul art. 265 lit. c) CPC.

Pornind de la faptul că în speță se examinează o cerere de chemare dintre aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri, a accentuat recurentul că în temeiul art. 265 alin. (1) lit. b) CPC, instanța urmează a dispune prin încheiere încetarea prezentului procesul civil pornit la cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul SA „Viniris” la 25 februarie 2015.

A relevat că cerințele din cererea de chemare în judecată a SA „Viniris” privind anularea actului de transmitere-predare din 24 aprilie 2009, repunerea părților în poziția inițială sunt prescrise, fiind înaintate cu încălcarea termenului de prescripție extinctivă prevăzut de art. 267 CPC.

Potrivit cererii de recurs depusă de SA „Viniris” la 21 ianuarie 2010 împotriva hotărârii din 24 aprilie 2009 a Curții de Apel Economice, se indică despre actul de transmitere-predare din 24 aprilie 2009, deci termenului de prescripție extinctivă curge cel puțin de la data de 21 ianuarie 2010.

SA „Viniris”, în proces de insolvabilitate s-a adresat instanței numai la data de 25 februarie 2015, astfel cererea de chemare în judecată este depusă peste trei ani de la momentul când a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Prima instanță la soluționarea litigiului a aplicat Legea insolvabilității nr. 632 din 14 noiembrie 2001, care nu este în vigoare.

A remarcat recurentul că actul de transmitere-predare din 24 aprilie 2009 poate fi contestat numai în instanța care examinează procedura de lichidarea a SRL „Viniris-Lux” și nu poate constitui obiect separat al litigiu examinat de prima instanță în procedură contencioasă.

A mai notat că, deoarece actul contestat a fost aprobat de instanța de judecată care examina procedura de lichidare, actul de dispoziție a instanței putea fi contestat în instanța ierarhic superioară în termenul legal.

Prin urmare, litigiu din speță a fost examinat de către o instanță incompetentă jurisdicțional.

A mai evidențiat că prima instanță a confundat procedura de lichidare prevăzută de Codul civil cu procedura prevăzută de Legea insolvenței nr. 632 din 14 noiembrie 2001.

Astfel, prima instanță eronat a reținut ca condiție obligatorie de valabilitate prevederile art. 139 alin. (3) din Legea insolvenței, care indică că distribuția masei debitoare este efectuată de administrator. Înaintea fiecărei distribuiri, administratorul trebuie să ceară acordul comitetului creditorilor, iar la emiterea actului de transmitere-predare a patrimoniului din 24 aprilie 2009, lipsește acordul comitetului creditorilor SRL „Viniris-Lux”, circumstanță care reiterează nulitatea absolută a acestuia.

Prima instanță a reținut eronat în susținerea cerințelor din acțiune prevederile art. 96 și 124 din Legea insolvenței nr. 632 din 14 noiembrie 2001, or, normele expuse sunt străine prezentului litigiu.

A precizat că motivele expuse au fost invocate în instanța de apel, însă contrar art. 373 alin. (5) CPC, decizia nu cuprinde expunerea la motivele invocate în apel.

La 15 ianuarie 2020, SA „Viniris” a depus referință la recursul declarat de SRL „Vladaltex-Grup”, solicitând declararea recursului inadmisibil, iar în cazul în care recursul va fi considerat admisibil, respingerea acestuia și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 23 septembrie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 245 vol. II), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 10 decembrie 2019 în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) CPC, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

După cum rezultă din materialele cauzei, SA „Viniris”, în proces de lichidare, înaintând acțiunea împotriva SRL „Vladaltex-Grup”, a solicitat declararea nulității actului de transmitere-predare a patrimoniului SRL „Viniris-Lux”, în proces de lichidare, din 24 aprilie 2009, semnat de către lichidatorul Nicolae Fortuna, persoana fizică Vladimir Poslavschi și ÎM „Vladaltex-Grup” SRL în persoana administratorului Vladimir Poslavschi, prin care SRL „Viniris Lux” a transmis ÎM „Vladaltex-Grup” SRL bunurile sale imobile, și anume cu nr. cadastral XXXXX – clădire de producere cu suprafața de 1167,4 m.p.; nr. cadastral XXXXX – depozit cu suprafața de 238,4 m.p.; nr. cadastral XXXXX – construcție cu suprafața de 63,0 m.p.; nr. cadastral XXXXX – construcție cu suprafața de 332,9 m.p.; nr. cadastral XXXXX – clădire de producere cu suprafața de 797,9 m.p., amplasate în mun. Chișinău, com. Trușeni, str. 27 August, 53, ce îi aparțineau cu drept de proprietate privată, cu aducerea părților în poziție inițială, precum și obligarea ÎS „Cadastru” să radieze dreptul de proprietate a ÎM „Vladaltex-Grup” SRL asupra bunurilor imobile nominalizate, cu înregistrarea dreptului de proprietate asupra acestora după SRL „Viniris Lux”.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță, prin hotărârea din 20 iulie 2018 a admis acțiunea, constatând nulitatea actului de transmitere-predare a patrimoniului din RL „Viniris-Lux”, în proces de lichidare, din 24 aprilie 2009, semnat de către lichidatorul Nicolae Fortuna, persoana fizică Vladimir Poslavschi și ÎM „Vladaltex-Grup” SRL în persoana administratorului Vladimir Poslavschi, cu repunerea părților în situația anterioară.

A fost obligată Agenția Servicii Publice să radieze din Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate al SRL „Vladaltex-Grup” asupra bunurilor imobile cu nr. cadastral XXXXX - clădirea de producere cu suprafața de 1167,4 m², nr. cadastral XXXXX - depozit cu suprafața de 238,4 m², nr. cadastral XXXXX - construcție cu suprafața de 63,0 m², nr. cadastral XXXXX - construcție cu suprafața de 332,9 m², nr. cadastral XXXXX - clădirea de producere cu suprafața de 797,9 m², cu înregistrarea acestora după SRL „Viniris-Lux”.

Judecând cauza în ordine de apel, Curtea de Apel Chișinău a respins apelul declarat de SRL „Vladaltex-Grup” și a admis apelul declarat de Agenția Servicii Publice, cu casarea parțială a hotărârii din 20 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, în partea obligării Agenției Servicii Publice să radieze din Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate al SRL „Vladaltex-Grup” asupra bunurilor imobile și emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care a fost respinsă cerința SA „Viniris” privind obligarea Agenției Servicii Publice să radieze din Registrul bunurilor imobile dreptul de proprietate al SRL „Vladaltex-Grup” asupra bunurilor imobile cu nr. cadastral XXXXX - clădirea de producere cu suprafața de

1167,4 m², nr. cadastral XXXXX - depozit cu suprafața de 238,4 m², nr. cadastral XXXXX - construcție cu suprafața de 63,0 m², nr. cadastral XXXXX - construcție cu suprafața de 332,9 m², nr. cadastral XXXXX - clădirea de producere cu suprafața de 797,9 m², cu înregistrarea acestora după SRL „Viniris-Lux”.

În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în recurs, instanța de recurs constată că soluția a fost dată de către instanța de apel fără elucidarea pe deplin a circumstanțele cauzei și fără determinarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate.

În conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată și din specificul obiectului acțiunii în cauză, instanța de recurs reține că, contrar acestor prevederi legale, instanța de apel a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul în cauză.

Astfel, se constată că instanța de apel judecând apelurile declarate de către SRL „Vladaltex-Grup” și Agenția Servicii Publice, într-un mod contradictoriu, a reținut pe de o parte că Actul de transmitere-predare a patrimoniului SRL „Viniris-Lux” în proces de lichidare din 24 aprilie 2009 poate fi contestat separat în instanța de drept comun și nu în instanța care examinează procedura de lichidare a SRL „Viniris-Lux”, iar pe de altă parte cu referire la prevederile art. 96 alin. (1) Cod civil, în vigoare la acel moment, care reglementează repartizarea activelor persoanelor juridice cu scop lucrativ, a constatat că lichidatorul SRL „Viniris-Lux” nu a respectat condițiile stabilite de lege pentru efectuarea procedurii de lichidare a SRL „Viniris-Lux”, menționând că, deși în Actul de transmitere-predare a patrimoniului SRL „Viniris-Lux” în proces de lichidare din 24 aprilie 2009 a fost menționată existența datoriei față de SA „Viniris”, cât și față de alți creditori, SRL „Viniris-Lux” nu a stins creanțele existente din contul masei debitoare.

Mai mult, concluzionând astfel, instanța de apel nu a dat o apreciere clară și exhaustivă argumentelor SRL „Vladaltex-Grup” din cererea de apel, precum că Actul de transmitere-predare a patrimoniului SRL „Viniris-Lux” în proces de lichidare din 24 aprilie 2009 a fost aprobat de instanța de judecată care examina procedura de lichidare și respectiv, urma a fi contestat în cadrul procesului de lichidare a SRL „Viniris-Lux” (f. d. 78 vol. II).

Or, elucidarea aspectelor menționate, este cu atât mai importantă cu cât, reieșind din prevederile art. 96 alin. (4) Cod civil, în vigoare la acel moment,

proiectul de împărțire a activelor, calculele și raportul privind lichidarea se prezintă spre aprobare organului sau instanței de judecată care a desemnat lichidatorul.

Mai cu seamă, rămâne neînțeleasă reținerea instanței de apel, ca temei de respingere a argumentului SRL „Vladaltex-Grup” că litigiul din speță a fost examinat de către o instanță necompetentă jurisdicțional, că actul contestat nu a fost aprobat de către instanța de judecată, ori pe lângă faptul că din chiar din actul de predare-primire rezultă cert că acesta a fost întocmit cu acordul nemijlocit a instanței de judecată, la materialele dosarului există copia acestui act, autentificată de însuși lichidatorul SA „Viniris”, și din care cert se evidențiază că acesta a fost aprobat *prin semnătură* de către judecător, care, de altfel, a pronunțat și hotărârea din 24 aprilie 2009 a Curții de Apel Economice, prin care a fost aprobat raportul final și bilanțul de lichidare al SRL „Viniris-Lux” și lichidată SRL „Viniris-Lux” (f. d. 4 vol. I, 42-44 vol. III).

De altfel, în situația în care la materialele dosarului există două copii de acte autentificate în același mod, dar care conțin careva neconcordanțe, instanța de judecată, întru constatarea situației de fapt reale, inevitabil urma să examineze originalul actului de transmitere-predare a patrimoniului SRL „Viniris-Lux”, în proces de lichidare din 24 aprilie 2009, care, de altminteri, și constituie obiectul acțiunii în prezenta speță.

Or, împrejurările descrise urmau a fi cercetate minuțios de către instanța de apel, în vederea stabilirii certe și definitive a circumstanțelor relevante pentru soluționarea justă a cauzei.

Sub un alt aspect, instanța de recurs va menționa și faptul că soluția instanței de apel este inexplicabilă și dat fiind faptul că în conținutul deciziei contestate, instanța de apel într-un mod neînțeles cu referire la prevederile art. 5 alin. (1) Cod civil, în vigoare la acel moment, care reglementează analogia legii și analogia dreptului, a reținut că normele din Legea insolvenței nr. 632 din 14 noiembrie 2001 aplicate de către prima instanță, stabilesc prevederi cu privire la desfășurarea unei proceduri clare cu privire la dizolvarea unei persoane juridice care nu este reglementată de Codul civil.

În acest sens a fost însă lăsată incertă împrejurarea că conform actului de transmitere-predare a patrimoniului SRL „Viniris-Lux” în proces de lichidare din 24 aprilie 2009 contestat, cât și din actele de dispoziție judecătorești adoptate în cauza cu privire la dizolvarea SRL „Viniris-Lux” și anularea înregistrării de stat, anexate la materialele dosarului, rezultă incontestabil că procedura de lichidare a SRL „Viniris-Lux” a fost inițiată în conformitate cu prevederile art. 87-99 Cod civil, în vigoare la acel moment, care reglementează expres procedura de dizolvare a persoanei juridice în temeiul normelor Codului civil.

Ca consecință, este indubitabil că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns, având o motivare superficială, fără a fi abordate toate aspectele importante în speță.

În respectivul sens, se accentuează că prin neexpunerea de către instanță asupra tuturor argumentelor și probelor invocate, se constată nerespectarea la caz a standardelor unui proces echitabil garantate de art. 6 al Convenției Europene pentru

Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care prezumă dreptul la o hotărâre motivată, instanța judecătorească fiind obligată a se expune asupra tuturor obiecțiilor invocate de către subiecți.

Prin urmare, din perspectiva celor expuse, este de observat că decizia instanței de apel nu se circumscrie exigențelor art. 239 -241 CPC, în condițiile în care nu sunt analizate raporturile juridice dintre părți prin prisma susținerilor, apărărilor și probelor din dosar, inclusiv asupra existenței abaterilor de la legalitate.

De aceea, motivarea hotărârii trebuie să fie clară, concisă și concretă în concordanță cu probele și actele de la dosar, ea constituind astfel o garanție pentru părțile din proces în fața eventualului arbitrar judecătoresc și, de altfel, singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a se putea exercita controlul judiciar.

Pe de altă parte, nemotivarea unei hotărâri judecătorești echivalează practic cu soluționarea procesului fără a intra în fondul acțiunii, de natură să justifice casarea cu trimitere spre rejudecare.

Față de cele de precedent, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și de a remite cauza spre rejudecare în instanța de apel, deoarece eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând cauza, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vladaltex-Grup”, reprezentată de avocatul Serghei Mocanu.

Se casează integral decizia din 2 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Viniris” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Vladaltex-Grup”, Liudmilei Cuznețova, Alexei Poslavschii și Liudmilei Poslavschi cu privire la anularea actelor juridice, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecători.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Mariana Pitic